

Del Marqués d'Olérdola a En Basteiro

Enc que a nosaltres ens te molt sense cuidado que sia el Marqués d'Olérdola o un altre qualsevol el candidat que's presenti enfront del nostre en aquestes eleccions, car estém ben segurs del triomf del senyor Lligé, volém donar les gracies, per cortesia, al Sr. Marqués si es cert, com se diu, que ha atés la lletra que li adreçarem en el número anterior obrant, en benefici seu, talment com li aconcellavem. Millor per a éll.

El Sr. Torras ha fracassat una vegada mes. Les seves actives gestions per a trobar candidat propi, trucant debades fins ara a totes les portes, palesa ben clarament el grau de confiança que mereix la seva gallejada influencia en el districte i es penyora del ràpid i complet descrédit en que ha caigut entre'ls seus mateixos amics coneixedors de ses intrigues, trapasseries i desprestigiada actuació.

La proclamació d'En Basteiro per a candidat es una patacada per a En Torras que fa encara mes remarcable son fracás. Molts del conglomerat d'esquerres, del que En Torras pretenia esser-ne l'àrbitre, no n'han tingut prou de rebutjar alguns noms que'l fabricant Torras acceptava sinó que han escullit precisament el que, d'entre tots, ha de plàure-li menys per sa significació i per la intervenció que tingué en fets gairebé recents. Malgrat tot, com que'l cacic Torras no es distingeix pas per una extrema sensibilitat moral, s'ha compromés amb mes o menys sinceritat—veurém si s'hi atendrá—a apoiar la candidatura esquerrana per tal d'oposarse al triomf del candidat de la Lliga, vers la qual convergeixen els odís dels envejosos i temerosos de la influencia que arreu del poble va conquerint per sa actuació assenyada i patriòtica.

Les laborioses negociacions dels diversos grups que integren el conglomerat d'esquerres en aquest districte, no han conseguit donar-li una orientació definida ni conjuminar un programa comú. Van a la lluita junts, units per l'odi que tots plegats tenen a la Lliga, purificadora de les habituds polítiques que durant tants anys han convertit Espanya en feude de clienteles detentadores de la soberanía

popular, i aixís enfront nostre en comptes d'enlairar una bandera enarbolen un parrac.

Nosaltres que no som congregants de l'ideología d'En Basteiro, planyem que sia precisament aquest l'escullit pel sacrifici, car considerém poc caritatiu que a un home que passa per l'amargura d'una condemna per les seves conviccions polítiques, sien les que sien, se li fassin més punyentes les tristes i llargas hores de reclusió llençant-lo deliberadament a la derrota: Ben segur que si al Sr. Basteiro se l'hagués consultat enterant-lo sense reserves de l'estat d'opinió del districte, be prou conegut, i se li hagués confessat que s'el designava per a candidat després de les infructuoses gestions realitzades prop d'altres persones, i no se li hagués amagat quina mena d'elements son alguns dels que han de treballar oficialment la seva candidatura, s'hauria negat resolutament a la seva proclamació.

El conglomerat esquerrà está be prou convençut de que'l seu candidat te la elecció perduda, pero aixís i tot cada una de les fraccions que l'integren hauria volgut que fos de la seva respectiva colla el designat, per l'escrúpol que senten de votar al de les altres circumstancialment aliades. Les maniobres a que ha donat lloc aqueixa contraposició, la manca d'un criteri comú, les profundes diferencies ideològiques que'ls separen, fan tan feble l'aliança que no pot resistir la primera proba.

Element hi ha dintre el mateix conglomerat, qual sentit mes o menys nacionalista es ofegat per la negació d'aquest principi que es la característica dels demés grups, que si sabés desempellegar-se dels anacrònics prejudicis que han desviat mantes vegades l'acció mes escaient a les esquerres catalanes i adhuc les espanyoles, s'adonaria que traeix els seus propis ideals al somar-se als nostres adversaris en la present lluita i regoneixeria que mes aviat li pertoca actuar en el nostre camp—que ho es de concentració patriòtica-renovadora-autonomista—que no pas al dels contraris on s'han donat cita per a entrebancar el ressorgiment de la conciencia nacional des dels pseudo redemptors del poble, comisionistes de patriotisme i expendedors de tópics rebregats, a les escurrialles dels vells

partits centralistes, falsejadors del sufragi i acaparadors del poder.

Fora de la obsessió que'ls grups del conglomerat esquerrà tenen d'abatre la Lliga, unic punt en que coincideixen, crec que per motius ben diversos, es evident llur disparitat de criteri respecte la candidatura del Sr. Basteiro. Si no els coneguessim prou, el mateix no entendres quan al color partidista del candidat, els anants i vinents que la designació ha motivat per a intentar corretgila ho probarien abastament. El mateix passá al gestionar-se la del Marqués d'Olérdola. Els grups que també es consideraren preferits exterioritzaven llur disgust i s'hi oposaren rebecament. Pel que's veu ni el Sr. Marqués d'Olérdola ni el Sr. Basteiro acomoden al conjunt.

Augurém al conglomerat d'esquerres el mes gran fracás. Fora viure als llims pensar altrement.

MANDONI.

L'única solució

Les ansies de renovació es manifesten arreu; per totes les regions d'Espanya s'aixeca vigoros l'esperit de les multituds concients enfront del denigrant caciquisme, mancat d'idealitats i sobrat d'anacronismes entorpidors; una lluita intensissima te lloc, en tots els ordres de la vida social, entre dugues idiosincrasies ben oposades: entre l'atomisme de la vella política i el renovellador ideal, que amb una formidable potencialitat, recorre totes les encontrades d'Espanya, éssent per tot arreu, acollit com l'únic estimulante que pugui vigoritzar l'estat anémic de la nostra nació tant malaltisa. El monopoli dels dos partits que de tants anys porten les brides del Govern espanyol i que's el causant dels mals que sofreix el nostre Estat, es el mes perjudicat del ressorgiment de les conciencies i de la vida social. Es creien que'l seu predominí estava contractat a perpetuitat i que'l seu insólit concurs era necessari per a el sosteniment de la Monarquia. Mes, abans de gaire la Monarquia espanyola amb l'apoi i la col·laboració d'aquets pestilencials partits, hauria sigut enderrocada per l'agitació de les multituds, cansades d'estar sopeditades a un Govern tan arbitrari i tan inconcient. El poble espanyol defuig d'una revolució violenta que només portaria el desordre i com